

## św. Fruktuozus z Bragi (600-665) benedyktyn, arcybiskup



1. Hiszpania – Santiago de Compost., fg w ko św.

zobacz: [Święci w Polsce i ich kult w świetle historii](http://sancti-in-polonia.wietrzykowski.net/2f.html)  
<http://sancti-in-polonia.wietrzykowski.net/2f.html>  
<http://sancti-in-polonia.wietrzykowski.net/7f.html>

Fruktuozus, biskup Bragi. Urodził się w rodzinie wizygockiej, która do Hiszpanii przybyła z terenów dawnej Gallia Narbonensis. Ojciec był dowódcą armii hiszpańskiej, właścicielem dóbr i stał w okolicach Bierzo. Po wczesnej śmierci rodziców Fruktuozus zdecydował się zostać mnichem. Na naukę udał się do biskupa Palencji, Conancio, który słynął z umiejętności muzycznych. Przez jakiś czas przebywał w eremie.

Około r. 640 ufundował w Compludo pierwszy z założonych przez siebie klasztorów. Prawdopodobnie wkrótce potem ułożył swą Regula monachorum. Założony przez się klasztor uposażył własnym majątkiem, a to naraziło go na konflikt ze szwagrem, który apelował do króla. Wobec takiego postępowania sam protestował, ale niebawem szwagier zmarł i konflikt został zażegnany.

Drugą fundacją była Rufiana, dziś S. Pedro de Montes. Tam święty przez jakiś czas żył w rekluzji, zamknięty w celce przylegającej do prezbiterium. Mnisi z Compludo wzywali go jednak do siebie. Zakładał potem klasztor w Visonie oraz inny, na brzegu morza; lokalizacja tych fundacji jest dziś problemem kontrowersyjnym. Marzył też o jakiejś zamorskiej podróży i dlatego może następną fundacją był klasztor położony na jakiejś wysepce, może u ujścia rzeki Vigo. Niektórzy z jego uczniów powoływani byli tymczasem na stolicę biskupią. Gdy wędrował na południe, jakiś wieśniak wziął go za niebezpiecznego uciekiniera i dotkliwie pobił. Przez jakiś czas przebywał potem w Sewilli, a następnie założył klasztor na terenie późniejszego Kadyksu. Przy pomocy Benedykty, ongiś dworki swataniej w otoczeniu króla, fundował także klasztor żeński.

Około r. 651 wszedł w listowny kontakt ze św. Braulionem, biskupem Saragossy, którego prosił o wyjaśnienie niektórych zagadnień teologicznych oraz o książki. W tym mniej więcej czasie myślał również o podróży do Ziemi Świętej, ale Dogilano, hrabia Lugo, zmusił go do jej przerwania, bo ze względów politycznych wydawała mu się podejrzana. W r. 663 zwracał się do króla Receswinta o amnestię dla uchodźców politycznych. W dwa lata później desygnowano go na biskupa Dumio.

W r. 656 synod tolekański dziesiąty złożył z urzędu Potamiusza, metropolitę Bragi. Na miejsce zdeponowanego obrano Fruktuozusa. Na stolicy nadal prowadził życie mnisze. Dotknięty gorączką, kazał się zanieść do kościoła, wiernego sługę Dicencja wyznaczył na opata, przyjął sakramenty święte, potem całą dobę spędził na modlitwie. Zmarł 9 kwietnia około r. 665. Poza wspomnianą już Regułą pozostawił po sobie kilka poematów i listów. Przypisywano mu ponadto drugą regułę, zwaną Regula communis (CPL 1870) oraz dodane do niej Pactum (CPL 1871), deklarację mniszą, przypominającą poniekąd profesję zakonną; na ogół te ostatnie pisma traktuje się jako dubia. Natomiast życiorys świętego, ułożony wedle dawnych konwencji hagiograficznych, powstał w jakieś pięć-piętnaście lat po śmierci świętego. W Bradze jego wspomnienie obchodzono 15 kwietnia.

[https://www.deon.pl/4mieniny/imie\\_1121/fructuozus.html](https://www.deon.pl/4mieniny/imie_1121/fructuozus.html)

*Jeżeli nie zaznaczono inaczej, to zdjęcia: **Jan Nitecki***